

Nejen lan

Dan Bárta

V mlze nad městem
v moci karabin a snů
skoro čtyřicátník
spoután s domy lanovím
šedý plášť jak myš
prostě dobrý člověk, víš, zde slouží

Nad zemí se houpá
štětkou máchá
jak chvátá
zítra že má být hotová
paráda tak a taková

Zavoní santál
mezi stojany skrz rám
se doma paletám omlouvá
lásky paladin
hledá návod jak žít
vnitřní má jak najít klid
se pídí

Podnájmem bloumá
hned se čertí
hned mírní...

Z mlhy nad městem
mezi kamením
(šat má jako z pomeranče)
stoupá
na rtu lanolín
suchý chléb mu zbyl
nové plátno, nový styl má

A možná začne Ian studovat motýly
až se vrátí z kopců, kde se daří čaji
zatím si hlavu halí do hedvábí
trpí dipterofóbií

Na své snad se pouti zastaví na chvíli
domů, prozradí si, že se těší na léto
zatím si hlavu holou halí do súr
že bojí se běžný žít, mi, život, říká

Nad zemí kráčí
trochu kulhá
jak chvátá
pokaždé ztratí vteřin pár
než další krok ho rozhoupá

Ční
jako vodojem nad tím
co se horizontem vnímá
noří do keřů
drží východní směr
šerem podél značek z per
odchází
odchází